

کانی زایی رادیوآکتیو در منطقه چاه گز و تفسیر زمین‌شناسی آن

اکبر شکوری*

امور اکتشاف و استخراج، سازمان اثربار اتمی ایران، صندوق پستی: ۱۴۱۵۵-۱۳۳۹

چکیده: در این کار پژوهشی ارتباط زایی عناصر پرتوزا با پدیده‌های روی داده در منطقه چاه گز (در ایران مرکزی) مورد بررسی قرار گرفته است. مطالعات میکروسکوپی بر روی مقاطع نازک و صیقلی سنگهای منطقه چاه گز نشان می‌دهند که هاله‌های متعدد مرکز ناشی از تابش رادیوآکتیو، کانیهای مقاومی مانند زیرکن را احاطه کرده‌اند. وجود این هاله‌ها با رنگهای رنگین‌کمان بیانگر این است که در این سنگها پدیده کانی‌سازی پرتوزا از نوع چند زادی^(۱) رادیوآکتیو و پرتوزاد^(۲) اتفاق افتاده است. این نوشتار گزارشی تحقیقی است که در رابطه با نحوه جایگزینی عناصر رادیوآکتیو در منطقه چاه گز صورت گرفته است.

واژه‌های کلیدی: کانی زایی، چندزادی، پرتوزاد، هاله‌های چندرنگ، مقاطع صیقلی، فروشکن

Petrogenetic Affiliation between Radioactive Elements (From Chah-e-Gas Area) and Geological Phenomena.

A. Shakouri*

Exploration & Mining Division, AEOI, P.O. Box: 14155-1339, Tehran - Iran

Abstract: In this research, petrogenetic affiliation between radioactive elements (from Chah-e-Gas area) and geological phenomena has been discussed. Microscopic examination of thin and polished sections of rocks from Chah - e - Gas area exhibits more distinguished concentric haloes, surrounding exotic radioactive minerals (i.e. zircon). Haloes with different luminous colours, confirm polygenetic radioactive and radiogenic elements concentrations.

This research paper has also discussed the replacement of radioactive elements in Chah-e-Gas area, Central Iran.

Keywords: mineralization, polygenetic, radiogenic, pleochroic haloes, cataclastic

*- e-mail: Bsamanis@seai.neda.net.ir

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۸۰/۱۰/۲۵ تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۸۱/۳/۲۸

۱ - مقدمه

در صدی از این عناصر به همراه عناصر دیگر مانند REE, Rb, K, Zr بوسیله محلولها حمل شده و با غلظت بیشتر درون سنگهای میزبان جای گرفته‌اند. کانیهای سیلیکاتهای توریوم و اورانیوم‌دار (مانند زیرکن) در اثر عملکرد محلولها تجمع بیشتر پیدا کرده و فراواتر شده‌اند. تزریق محلولها با فعالیتهای زمینساختی همراه بوده است و در هر فعالیت زمینساخت امکان دارد که حلقه‌ای از عناصر پرتوزا در اطراف این کانیها جای گرفته باشد. عناصر پرتوزا درون این حلقه‌ها، پرتوهای تخریبی ساطع می‌کنند. این پرتوها در اثر برخورد با نور لامپ میکروسکوپ به صورت «هاله‌های چندرنگ» دیده می‌شوند [۵].

برای تشکیل این هاله‌ها تعداد کثیری از اتمهای رادیوآکتیو لازم است. علاوه بر این باید در صد بالایی از این اتمها در تک‌بلور هسته مرکزی و در حلقه‌های اطراف آن تجمع یافته باشند. آزمایش‌های ما نشان می‌دهند که این پدیده به نحو مطلوب در منطقه چاه گز و در ایران مرکزی اتفاق افتاده و از کیفیت زمینساخت و فعالیت محلولهای همراه آن متابعت کرده است.

اگر توده سنگی درون زمین مورد هجوم محلولهای داغ قرار گیرد، مقداری از مواد این محلول‌ها در سنگ جایگزین موادی می‌شوند که بطور همزمان از چرخه ترکیبی سنگ خارج می‌گردند. این محلولها معمولاً قادر به تخریب کانیهای مانند زیرکن نیستند، بلکه بر عکس، با ایجاد هاله‌هایی در اطراف آنها موجات رشدشان را فراهم می‌سازند.

۲- روش کار**۲-۱- پرتو نگاری از مقاطع نازک**

پرتو نگاری اشعه آلفا یکی از روش‌های آزمایشگاهی است که برای اکتشاف اورانیوم در سنگ‌ها از آن استفاده می‌شود. در این روش فیلمهای ویژه‌ای، به نام پلاک هسته‌ای بکار می‌رود که غلظت برومور نقره در آنها ده برابر فیلمهای معمولی است. مسیر ذرات آلفا، پس از خروج از هسته اتم پرتوزا، بر روی فیلم ضبط و ظاهر می‌شود.

در این روش ابتدا از سنگ مورد نظر پلاک نازکی تهیه و سطح آن را صیقلی می‌کنند و در تاریکخانه بر روی فیلم

هسته‌های عناصر اورانیوم و توریوم جزو هسته‌های خیلی سنگین هستند؛ این عناصر پرتو گاما و ذرات آلفا و نوترون از خود ساطع می‌کنند که از سنگها و کانیهای محتوى اورانیوم و توریوم خارج شده و بر فیلم حساسی که در مسیر آنها قرار گیرد اثر می‌گذارند. به این طریق می‌توان کانیهای پرتوزا را از کانیهای غیر پرتوزا تشخیص داد. نوسانات پرتوزا ای در سنگها و کانیها از میزان تغییرات اورانیوم و توریوم در آنها تعیین می‌کند و نحوه جایگزینی این عناصر در سنگها و کانیها به عوامل متعددی بستگی دارد [۱ و ۲].

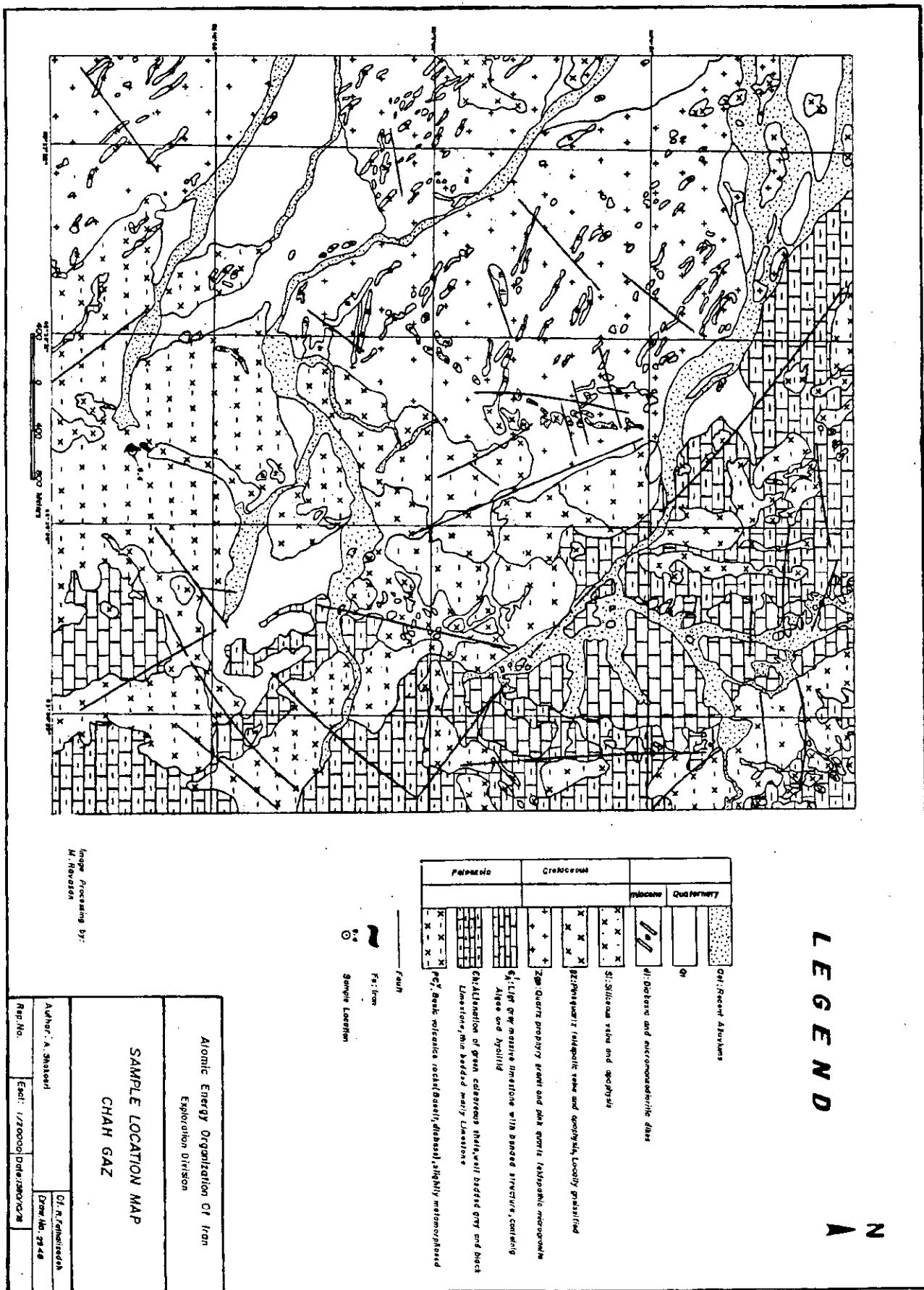
در این مقاله شمۀ‌ای از نحوه تجمع مواد پرتوزا در سنگهای آذرین بیان گردیده و چند روش آزمایشگاهی برای تشخیص کانیهای پرتوزا به اختصار شرح داده شده است، در ضمن پدیدۀ هاله‌های چندرنگ [۳] به عنوان یک روش تشخیص مورد بحث قرار گرفته است.

۲- نظری اجمالی به زمین‌شناسی منطقه

نواحی مورد مطالعه در منطقه عملیاتی کانسار آهن چاه گز و در منطقه بافق، ۴۳ کیلومتری شمال معدن چغارات، در عرض جغرافیایی $32^{\circ} 8'$ شمالی و طول جغرافیایی $29^{\circ} 55'$ شرقی قرار دارند (نقشه زمین‌شناسی پیوست).

این منطقه در همیری توده گرانیت زریگان کشیده شده که در غرب محدود به توده بزرگ گرانیتوئید و در شرق محدود به دیبوریت‌های نفوذی و لایه‌های آندزیتی و بازالت پورفیری است. در این منطقه سازندهای کامبرین زیرین گسترش فراوان دارند که با یک کمپلکس ولکانیک رسوبی مشخص می‌شوند. سنگهای آذرین اسیدی و میانه و توفهای همارز آنها با «میان لایه‌هایی» از سنگهای کربناته و ماسه‌سنگ، تشکیل دهنگان اصلی این کمپلکس محسوب می‌شوند [۶]. فعالیتهای ماگمایی از محصولات متساماتیسم بی‌بهره نبوده‌اند. پدیده متساماتیسم با فرایندهای آلبیت‌زایی و آمفیبیول‌زایی همراه است. پرتوزا ای در سنگهایی با متساماتیسم آلبیت - آمفیبولیت مشاهده می‌شود.

جایگیری سیلیکاتهای آهن و مینیزیوم‌دار در سنگهای آذرین با آزادسازی اورانیوم و توریوم همراه بوده است.

شکل ۲ - ثبت اثر پرتوهای ساطع شده از نمونه سنگ پرتوزای منطقه چاه‌گز، ایران مرکزی بر فیلم پرتونگاری (بزرگنمایی ۴) این عکس از مقطع صیقلی نمونه G.4 تهیه شده است. (فتوادیوگرافی: توسط خانم شهرستانی، ۱۳۷۶)

۲) میکروسکوپ معمولی که کانیهای موجود در سنگها را با آن مطالعه می‌کنند؛ در بخش کانی‌شناسی واحد اکتشاف برای مطالعه کانیها از این نوع استفاده می‌شود.

برای تهیه تصویر از ساختار بلوری، از میکروسکوپ تشخیص مواد در بخش لیزر سازمان استفاده شده است^(۵).

شکل ۳ نمونه‌ای از ساختار بلورین این کانیها را نشان می‌دهد.

۳-۳ بررسی مقطع صیقلی با دستگاه الکترون میکروپرور

برای حصول اطمینان از این یافته‌ها، نمونه (G.4) با دستگاه الکtron میکروپرور به شرح زیر مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت:

آنالیز نقطه‌ای این نمونه کانی، وجود عناصر Th و Si را مشخص می‌سازد (نمودارهای ۱ و ۲ و ۳). مطالعات میکروسکوپی نشان می‌دهند که سنگ میزان شبه گرانیت است. با توجه به بافت ریز بلور سنگ، محتمل است که این سنگ از نوع رگه‌ای و نیمه عمیق باشد و با توجه به اینکه

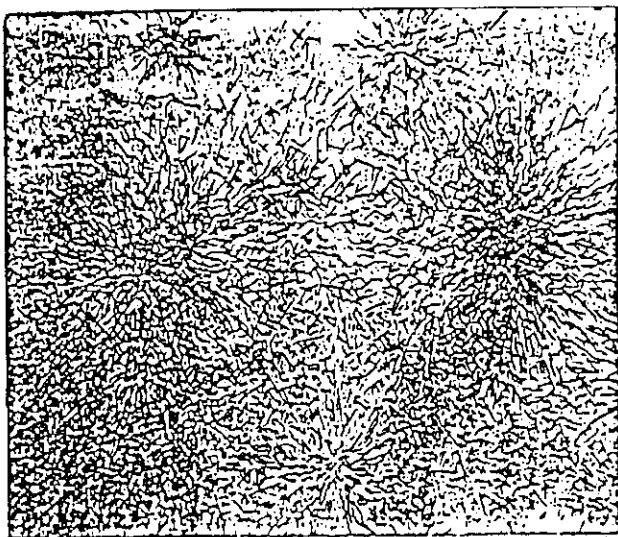
(پلاک هسته‌ای) قرار می‌دهند. پس از گذشت مدتی (که بسته به میزان پرتوزایی سنگ، از چند ساعت تا حد اکثر سه هفته متغیر است) فیلم را در محلولهای ظهور و ثبوت ظاهر می‌کنند. نقاط برخورد ذرات آلفا با فیلم در زیر میکروسکوپ به صورتی در می‌آید که نمونه‌ای از آن در شکل ۱ دیده می‌شود.

۲-۳ پرتونگاری از مقاطع صیقلی

برای تعیین مکان کانی پرتوزا در سنگ، می‌توان از سنگهای مورد نظر مقطع‌های صیقلی تهیه کرد و آنها را با فیلهای رادیوگرافی در مدت مناسب تماس داد، سپس فیلمها را با داروهای ظهور و ثبوت ظاهر نمود. از مشاهده اثرهای نقاط پرتوزا بر روی فیلم به وجود کانی رادیوآکتیو و مکان آن پی می‌برند (شکل ۲).

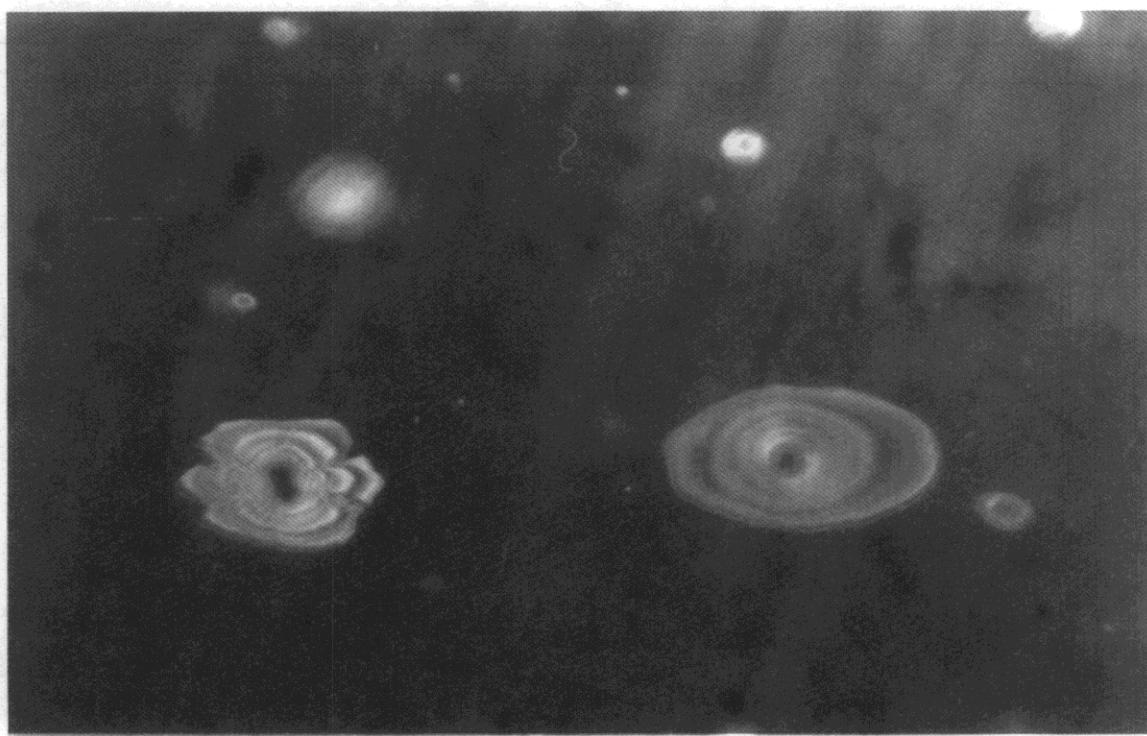
با استفاده از این روش می‌توان گروه نمونه‌های پرتوزا را از گروه غیرپرتوزا جدا کرد؛ برای این منظور از محل برش صیقلی مقاطع نازکی تهیه کرده و آنها را به وسیله دو نوع میکروسکوپ بررسی و مطالعه کرده‌ایم:

۱) میکروسکوپی که ساختار ماده را با آن مطالعه می‌کنند؛ هاله‌های چند رنگ کانی پرتوزا با این نوع میکروسکوپ مطالعه شده است (بخش لیزر سازمان به این نوع میکروسکوپ مجهز است).

x164

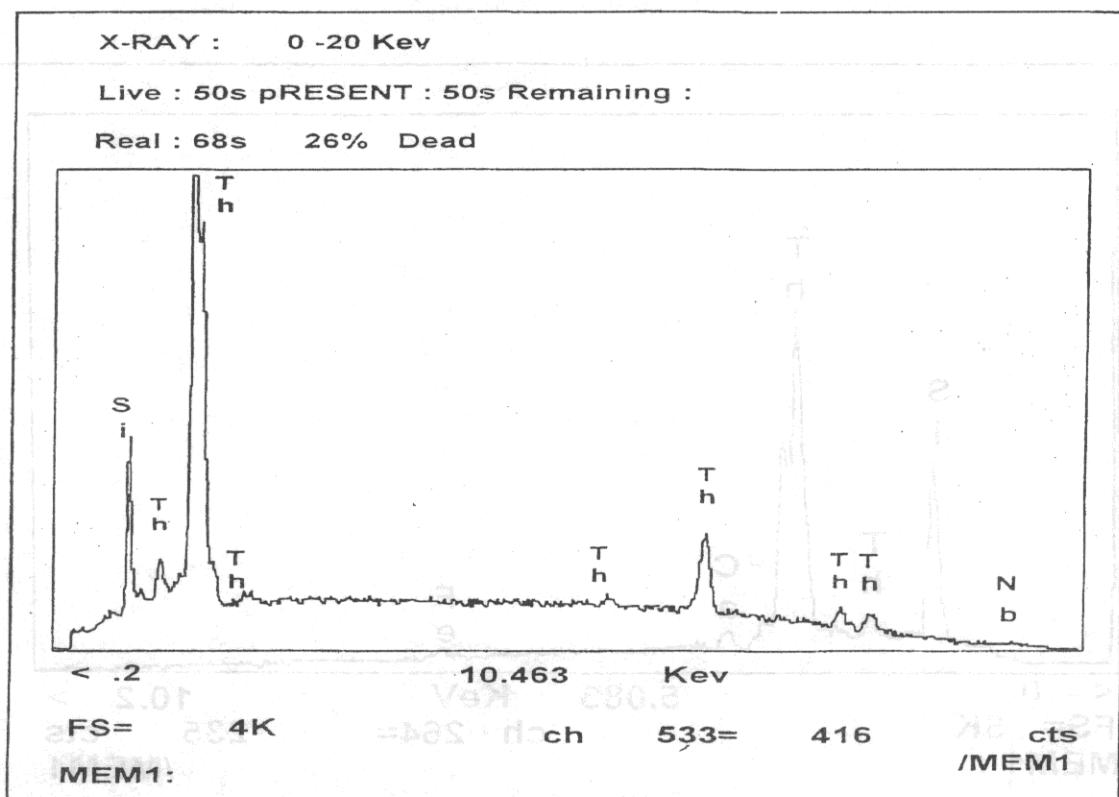
شکل ۱ - اثرهای تغییری ناشی از تابش ذرات آلفا که به روش خود پرتونگاری بر روی فیلم برومور نقره ثبت شده‌اند. این ذرات از عناصر پرتوزا در کانیهای رادیوآکتیو ساطع می‌شوند.

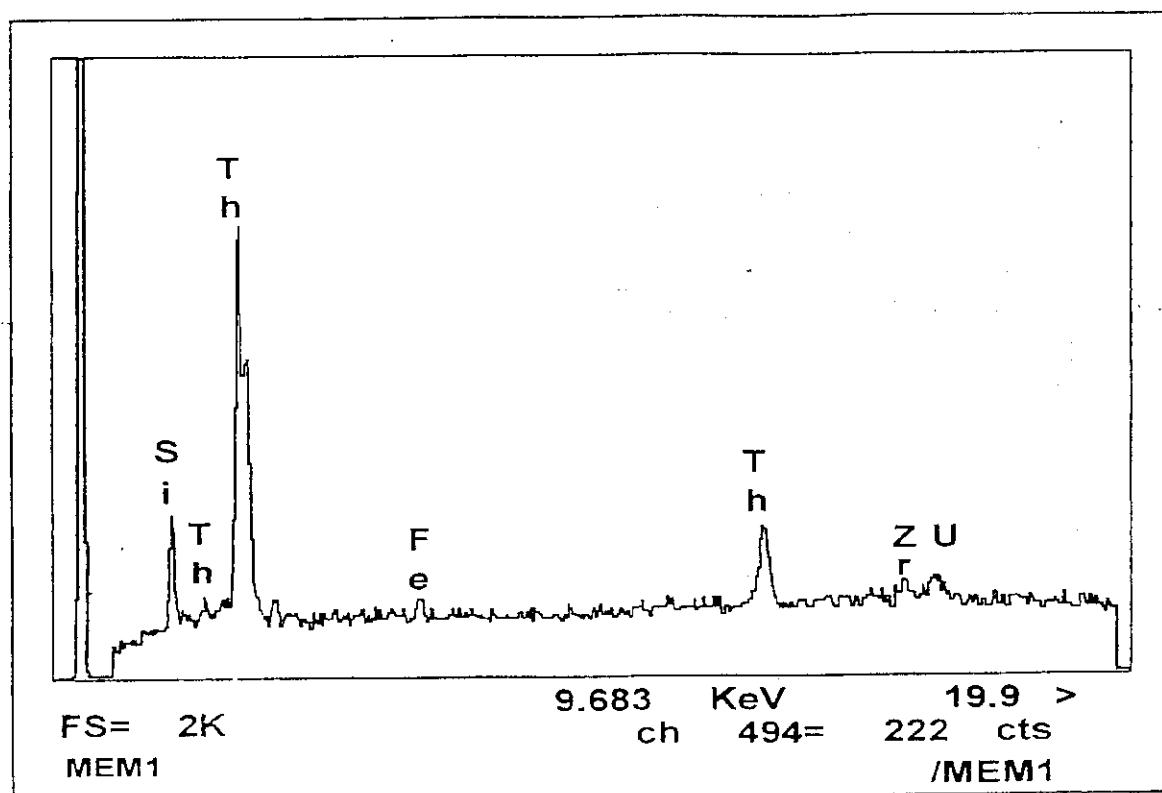
شکل ۳- هاله‌های پرتوزادر اطراف کانی توریت - منطقه چاه گز - ایران مرکزی

(بزرگنمایی 10×32 ، نور (LP)

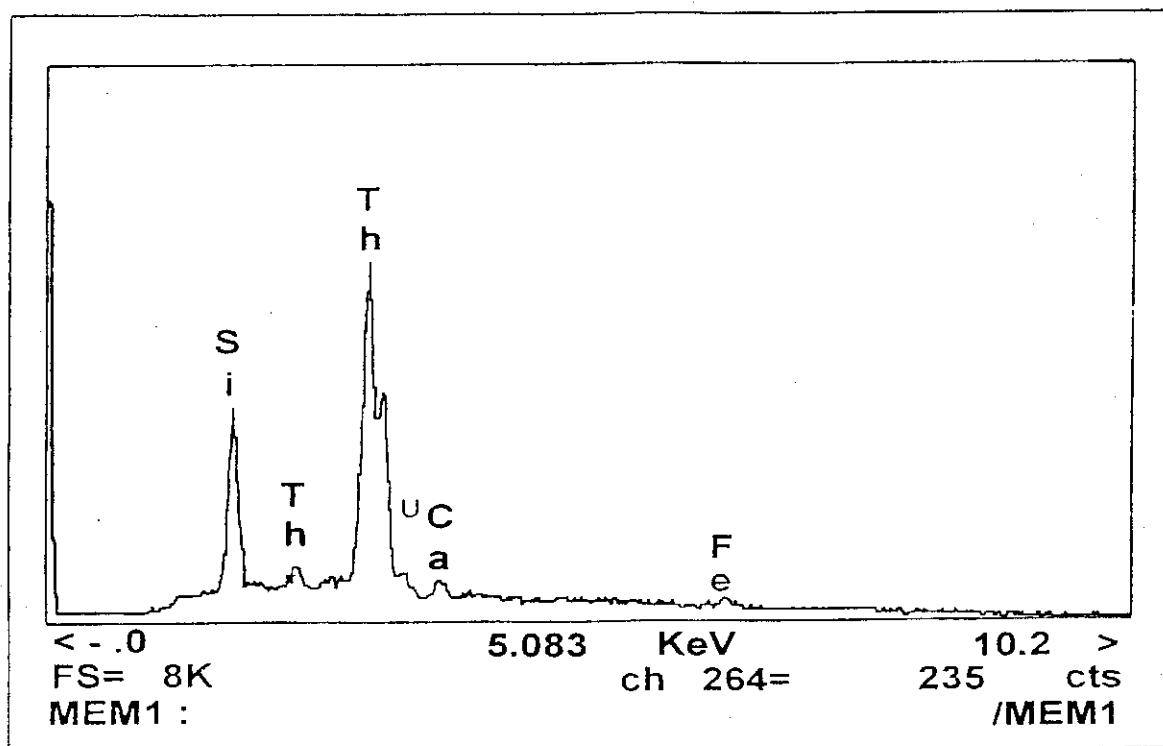
این عکس از مقطع نازک نمونه G.4 توسط خانم صدیقه جلالی - مرکز تحقیقات لیزر تهیه شده است.

نمودار ۱- آنالیز نقطه‌ای قسمتهای روشن درون دانه‌های توریت (کانیهای رادیوآکتیو، مقطع صیقلی نمونه G.4) با دستگاه الکترون میکروپرورد

نمودار ۲- آنالیز دانه توریت (کانیهای رادیوآکتیو در مقطع صیقلی نمونه G.4) با دستگاه الکترون میکروپرورد

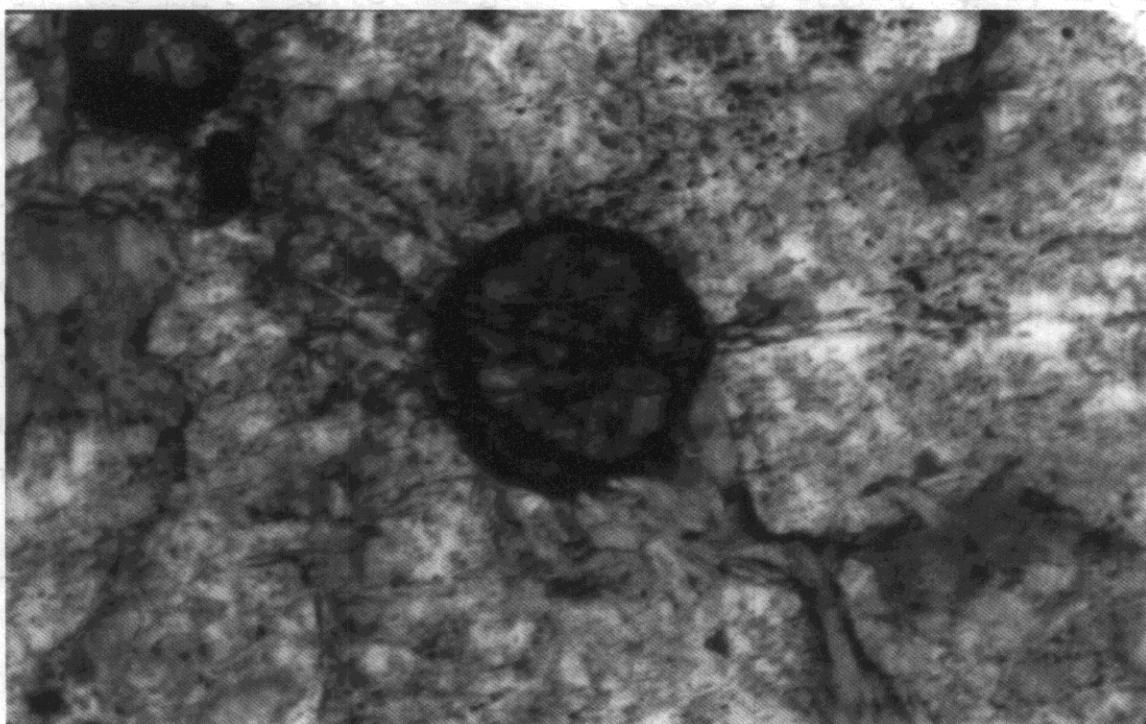
نمودار ۳- آنالیز دانه توریت (کانی رادیوآکتیو مقطع صیقلی نمونه G.4) با دستگاه الکترون میکروپرورد

رادیوآکتیو ساطع شده‌اند نشان می‌دهند و معروف توزیع مکانی عنصر رادیوآکتیو در نمونه و فراوانی آند. مقاطع نازک نمونه با میکروسکوپ معمولی نیز مورد مطالعه قرار گرفت (شکل ۴). این شکل نشان می‌دهد که کانیهای موردنظر مطالعه شکل اصلی خود را از دست داده و شبکه بلوری آنها تخریب شده است و آثار تخریبی بیشتر در حاشیه این کانیها قابل رویت می‌باشد. (آثار تخریبی ناشی از تابشهای رادیوآکتیو پرانرژی را متامیکتیزاسیون^(۷) نامیده‌اند).

۴- غنی شدگی مواد رادیوآکتیو در سنگ میزان
کانیهای مقاوم درون سنگهای آذرین اولیه به صورت بلورهای بسیار ریزی هستند که با میکروسکوپ معمولی قابل رویت نمی‌باشد.

توریوم جزو عناصر دارای شعاع اتمی و یونی بزرگ بوده و در گروه عناصر فروریز^(۶) دسته‌بندی می‌گردد، می‌توان گفت که اضافه شدن این عنصر به همراه مقدار کمی اورانیوم، در نهایی ترین فازهای انجام داده ممکن است اتفاق افتد و کانی توریت را تشکیل داده است و چون سنگ ساختار رگه‌ای و ریز بلور دارد، قاعده‌تاً باید در مراحل پایانی تشکیل شده باشد. برای شناسایی این کانیها، پس از تشخیص آثار رادیوآکتیویته علاوه بر روش‌های متعارف، از روش‌های تشخیص کانیهای غیرمتعارف نیز استفاده شده است. بدین ترتیب که ابتدا نمونه سنگ صیقلی (G.4) در اطاق تاریک به مدت دو هفته روی فیلم پرتونگاری قرارداده شد. اثر پرتوهای ساطع شده از نمونه پس از ظهر فیلم، به صورتی است که در شکل ۲ دیده می‌شود. خالهای سفیدی که در متن سیاه‌رنگ دیده می‌شوند اثر پرتوهای گاما را که از کانی

شکل ۴- ثبت آثار تخریبی در اطراف کانی توریت (حاشیه قهوه‌ای تیره). تاپش عناصر پرتوزا باقت طبیعی کانی میزان را برهم زده است (این کانی با دستگاه الکترون میکروسکوپ شناخته شده است).

تصویر از مقطع تیغه نازک نمونه G.4، به وسیله میکروسکوپ نوری (بور LN)، بزرگنمایی $10 \times$.

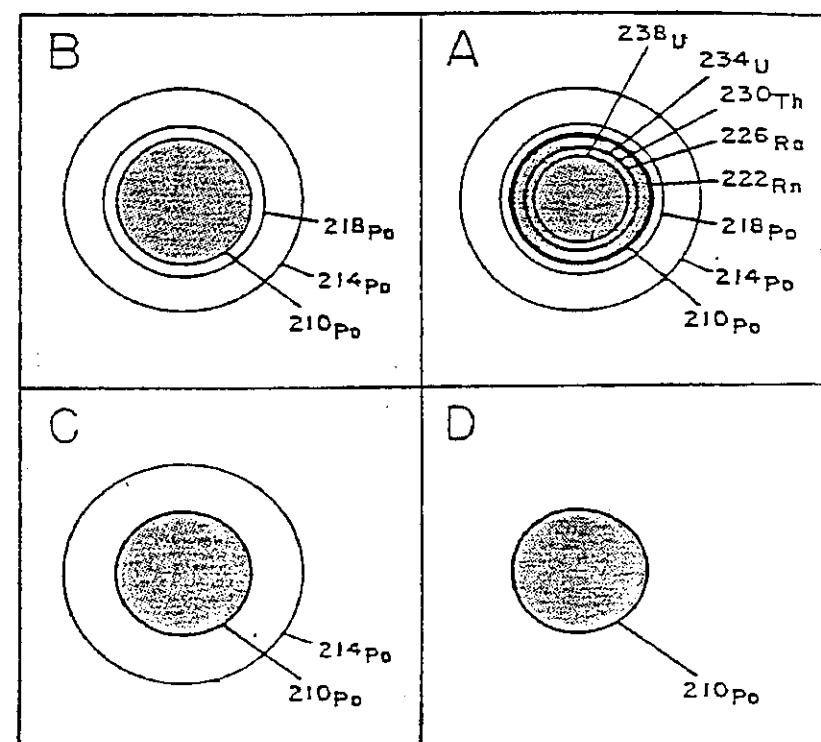
پیوست مشخص شده است، این نقشه رخسارهای متعددی از فعالیتهای مانع می‌باشد را در محل نشان می‌دهد.

در شکل‌های ۳ و ۵ تصاویری از هاله‌های چند رنگ در اطراف کانیهای پرتوزانشان داده شده‌اند و این پدیده نخستین بار است که از منطقه چاه‌گز گزارش داده می‌شود. در تشخیص هاله‌های پرتوزانی حقیقی، روشهای مطالعاتی خاصی بکار گرفته می‌شوند که در مطالعه کانیهای معمولی کاربردی ندارند. یکی از این روشهای ثبت پرتوهای گاما می‌ساطع شده از کانی پرتوزا است. در این روش اثر پرتوهای گاما بر فیلم پرتونگاری ثبت می‌شوند. شکل ۲ اثر پرتوهای گاما می‌ساطع شده از نمونه سنگ منطقه چاه‌گز (G.4) را به صورت خالهای سفیدرنگ نشان می‌دهد. نتایج بدست آمده نشان می‌دهند که کانیهای پرتوزا در این نمونه از فراوانی نسبتاً بالایی برخوردارند. این تصویر ضمناً وضعیت کانیهای پرتوزا را نیز در مقطع نمونه مشخص می‌کند. تصویر میکروسکوپی این کانیها در شکل ۴ دیده می‌شود. این تصویر از مقطع نمونه G.4 و از همان محل تصویر شکل ۲ تهیه شده است و هاله‌های پرتوزا (شکل ۳) دقیقاً از این کانیها ساطع می‌شوند.

فعالیت محلولهای گرمابی شرایط جدیدی در سنگهای آذرین بوجود آورده‌اند که در آن شرایط کانیهای مقاوم بیشتر و فراوانتر شده‌اند. بعضی از این کانیها و سنگ میزبان، درصد نسبتاً بالایی از عناصر پرتوزا (نظیر اورانیوم و توریوم) را در خود جای داده‌اند و از تجزیه هسته‌های عناصر پرتوزا، عناصر پرتوزادی حاصل می‌شوند که پس از تجزیه اورانیوم و توریوم در سنگ میزبان باقی مانده و در چرخه ترکیبی مواد رادیوآکتیو شرکت می‌کنند. افزایش عناصر پرتوزا در محلولهای گرمابی با فعالیت این محلولها، ضمن اینکه ترکیب سنگ به سوی ترکیب سنگ شبه گرانیت میل می‌کند، بطور همزمان ترکیبات سیلیکاته اورانیوم و توریوم در اطراف کانیهای مقاوم مانند زیرکن تهشیش می‌شوند (شکل‌های ۳ و ۵).

۴-۱- نحوه تجمع مواد پرتوزا در رابطه با فعالیت محلولهای گرمابی

شکل ۳ تصویری طبیعی از مصاديق نظری را نشان می‌دهد که در شکل ۵ دیده می‌شود. این تصویر از نمونه سنگ G.4 تهیه شده است. محل برداشت نمونه در نقشه زمین‌شناسی

شکل ۵:

A - طرحی ساده از هاله‌های عناصر مختلف پرتوزا

B - طرحی ساده از هاله‌های عنصر Po^{218}

C - طرحی ساده از هاله‌های عنصر Po^{214}

D - طرحی ساده از هاله‌های عنصر Po^{210}

(Prof. Lorence G. Collins, 1988)

از نمودارهای ۱ و ۳ چنین استنباط می‌شود که توریت، این کانی پرتوزا، بترتیب در کناره‌ها سیلیسیوم (Si) و توریوم (Th)، در مرکز زیرکن (Zr) و در میان آهن (Fe) و نیوبیوم (Nb) را در خود جای داده است، ضمن اینکه می‌دانیم در این کانیها، جایگزینی عناصر از نظم ژئوشیمیایی خاص خود پیروی کرده است [۴].

اثرهای تخریبی این پرتوها در تصاویر میکروسکوپی کانیها به سهولت مشاهده می‌شوند. در شکل ۴، کمریندی از ناحیه تخریب (به رنگ قهوه‌ای تیره) پیرامون کانی پرتوزا ظاهر شده است.

از مطالعه هاله‌های پرتوزا مفاهیم گوناگونی در کم می‌شوند و در این رابطه به تجزیه و تحلیل‌های بسیار دقیق نیاز است. این هاله‌ها ممکن است از یک نوع اتم پرتوزا بوجود آمده باشند. (به شکل ۵ و تصاویر B,C,D مراجعه شود) یا اینکه اتمهای مختلف در تشکیل آنها شرکت داشته باشند (شکل ۵، تصویر A).

تکرار فعالیت محلولهای گرمابی، نوسانات و تغییرات فاحشی را در شکل حلقه‌های پرتوزا بوجود می‌آورد. حوادث ناموزون آهنگ تشکیلات پیشین را از یکنواختی خارج می‌سازند: در شکل ۳، در تصویر سمت چپ، کانی پرتوزا بی دیده می‌شود که هاله چند رنگ آن در امتداد خطوط گستنگی قطع شده است. این نتایج، مشاهدات روی زمین هم مشاهده می‌شود عوامل زمین‌ساخت سنگهای منطقه چاه گز را شدیداً تحت تأثیر قرار داده‌اند (نقشه زمین‌شناسی پیوست) و بافت فروشکن^(۸) به وفور در آنها یافت می‌شود. این بافت در فرآیند پدیده متأسماً تیسم از اساسی ترین اصول شمرده می‌شود [۳].

تجزیه کانی برای تعیین نام و ترکیب آن به وسیله دستگاه الکترون میکروپریوب سازمان زمین‌شناسی انجام گرفته است. این تجزیه نشان داد که سیلیسیوم (Si) و توریوم (Th) از اساسی ترین ترکیبات در این کانی می‌باشد (نمودارهای ۱ و ۲ و ۳). براساس با این یافته‌ها و به دلایل مشهود دیگر است که این کانی را توریت (thorite) معروفی کرده‌ایم.

صورت تجزیه نمونه G-4 از منطقه مطالعاتی چاه گز

Zr (ppm)	Nb (ppm)	SiO ₄ (ppm)	Fe ₂ O ₃ (ppm)	Th (ppm)	U (ppm)	شماره نمونه
۱۴	۷	۳۵/۸	۷۹/۹	۳۷۷	۱۰	G-4

References

۱. بهرام سامانی، "فلزاتی پرکامبرین در ایران مرکزی،" نشریه علمی سازمان انرژی اتمی ایران، شماره ۱۷، صفحات ۱-۱۶ (۱۳۷۷).
۲. بهرام سامانی، "فلزاتی عناصر نادر خاکی در پرکامبرین ایران مرکزی،" نشریه علمی سازمان انرژی اتمی، شماره ۲۰، صفحات ۱۵-۳۱ (۱۳۷۸).
3. Alan Spry, "Metamorphic textures," pp: 162 - 186. Pergamon press Ltd. (1969), Reprinted (1976).
4. John, B. Brady, "Metamorphic rocks," Geochemical et Cosmochemica Acta. 41, pp: 113-125 Pergamon press printed in Great Britain (1977).
5. Lorence G. Collins, "Hydrothermal differentiation and myrmekite - a clue to many geologic puzzles," pp: 227 - 236. Geologic Sciences Department, California State University, Northridge. (1988). Northridge, California, 91330 U.S.A
۶. جعفرزاده، م. قربانی، م. پژشکپور، "زمین‌شناسی ایران: کانسارهای آهن،" سازمان زمین‌شناسی کشور. صفحات ۵۰-۶۰ (۱۳۷۴).

کانی زیرکن از کانیهای مقاوم محسوب می‌شود که در مرکز حلقه‌های رشد جای گرفته و به نظر می‌رسد که این کانی با آنکه در فرآیند تغییرات شرکت داشته است، تقریباً سالم مانده و موجبات رشد حلقه‌های کانی توریت (thorite) را در اطراف خود فراهم ساخته است. محتمل است که این کانی منشأ مانگمازی اولیه را داشته باشد. محلولهای عمل کننده ضمن عبور از درون سنگ میزبان، کانیهای مقاوم را حمل کرده و بدون اینکه تبدیلی در آنها بوجود آورد، آنها را با فراوانی نسبتاً پیشتری در یک محیط جدید جایگزین نموده است و در نهایت، این محلولها ترکیبات سیلیسی و مواد رادیوآکتیو را در اطراف کانیهای مقاوم بر جای گذاشته‌اند. تکرار این حوادث تناوبی، از حلقه‌های رشد کانی توریت را بوجود آورده است. از این مطالعات چنین نتیجه می‌گیریم که سنگهای آذرین مطنه چاه گز متأثر از محلولهای مانگمازی هستند و کانیهای اولیه توریوم در اثر فعالیت محلولهای مانگمازی در سنگ میزبان تشکیل شده‌اند.

تشکر و قدردانی

تسهیلاتی که آقای مهندس بهرام سامانی جهت مطالعه روی این کانی در اختیار اینجانب قرار دادند مورد تشکر و قدردانی است. همچنین از خانم صدیقه جلالی و خانم طیبه شهرستانی که در تهیه تصاویر پرتوزا و خودپرتونگاری ما را یاری کرده‌اند و از خانم احمدی‌زاده که تایپ این مقاله را بهجهده داشتند سپاسگزارم.

پی‌نوشت‌ها:

۱-polygenetic

۲-radiogenic:

(در رابطه با اتمهای که در اثر تجزیه هسته‌ای اتمهای U و Th به وجود می‌آیند.)

۳- pleochroic halos

۴- این قسمت از کارهای آزمایشگاهی به توسط خانم مهندس شهرستانی در واحد اکتشاف و استخراج سازمان انجام گرفته است.

۵- این کار در بخش لیزر سازمان توسط خانم صدیقه جلالی انجام گرفته است.

۶-incompatible

۷-metamictization

۸- Cataclastic